

Список використаних джерел:

1. Білик М.Д., Белялов Т.Є. Фінансове планування на підприємстві: навч. посіб. Київ: ПанТот, 2015. 436 с.
2. Ліхоносова Г.С., Нецвітаєва О.І. Механізми бюджетування діяльності підприємства: можливості управління фінансовою безпекою. *Часопис економічних реформ*. 2019. № 3. С. 24-30.
3. Паєнтко Т.В. Упровадження контролінгу в управлінні фінансами на макрорівні в Україні. *Фінанси України*. 2018. № 6. С. 107-126.
4. Fedosov V., Krysovatu A., Oparin V., Yukhymenko P. Modern Ukrainian Financial Science: Theoretical Paradigm & Practical Concept of Public Finance. Oklahoma: Draft2Digital Publishing House, Inc., 2018.
5. Фінансовий аналітик-сервіс. Обмін унікальними знаннями та побудова ефективних комунікацій. URL: <http://www.cfo.ua/>

Бірюкова П. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ВИБІР СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ДЛЯ ФОП

Система оподаткування – це комплекс усіх податків, зборів та багатьох інших неухильних платежів до бюджету, а також внесків до цільових фондів певної держави, які кожна особа сплачує згідно до утвердженого Податковим кодексом режиму [1]. На даний час в нашій країні діють дві системи оподаткування підприємців, а саме: загальна та спрощена (єдиний податок). Кожна фізична особа-підприємець (далі – ФОП) може вільно вибрати систему оподаткування на якій знаходиться, але все ж таки спрощена система може підійти не кожному, адже, на відміну від загальної, має ряд певних заборон та обмежень [2]. Загальна система оподаткування – це певні установи для різних підприємців і організацій щодо їх функціонування, якщо вони не можуть застосувати по праву чи їм не рентабельно змінювати її на спрощену систему оподаткування. При використанні загальної системи оподаткування, перед підприємцями не ставляться якісь обмеження стосовно виду діяльності, величини доходів чи чисельністю персоналу компанії [1].

На загальній системі оподаткування ФОП сплачує до держави усі податки, які встановлені у ПКУ один раз на квартал, а щодо звітності, то вона подається до податкових органів лише один раз на рік. Також ця система покладає на

фізичну особу-підприємця ведення спеціальної книги обліку доходів і витрат, яка заздалегідь була зареєстрована у ДФС.

Існує декілька основних податків, які ФОП повинен обов'язково сплачувати «за себе», а саме:

1. ПДФО (податок на доходи фізичних осіб) – це головний податок, який сплачує державі підприємець. Ставка цього податку складає 18% від наявного доходу ФОП, але якщо він відсутній, то й податок не уплачується.

2. Військовий збір. Ставка даного податку – 1,5% від доходу підприємця, якщо він є, якщо немає – не нараховується.

3. ЄСВ (єдиний соціальний внесок) сплачується усіма підприємцями, окрім пенсіонерів за віком у розмірі 22% від прибутку ФОП. У випадках, коли компанія підприємця або взагалі не отримує прибуток, або працює собі у збиток, то податок нараховуються за ставкою 22% від мінімальної заробітної плати, яка затверджується законодавством України (на 2022 рік вона становить 6700 грн.) [1].

Досить вагомою відмінністю загальної системи від спрощеної є те, що на загальній податки нараховуються на прибуток підприємця, на відміну від спрощеної – на його сукупний одержаний дохід [1].

Спрощена система оподаткування – це такий спеціальний механізм сплати податків та зборів, який узаконює субституцію сплати окремих податків і зборів, які утверджені Податковим кодексом України, а точніше статтею 291.1, на сплачування єдиного податку, при чому спрощений облік та звітність здійснюється синхронно [2].

Головною перевагою обрання даної системи оподаткування фізичною особою-підприємцем є легкість обліку. На даний момент існують 4 групи платників на цій системі оподаткування. Щодо звітності, то 1,2 та 4-та групи подають її один раз на рік, а ось 3-тя група – щоквартально.

Одним із мінусів перебування ФОП на спрощеній системі оподаткування є присутність обмежень всіх чотирьох груп платників за такими критеріями, як: наявність найманих працівників, вид діяльності підприємця та обсяг отриманого доходу [2].

На спрощеній системі оподаткування ФОП сплачують «за себе» єдиний податок у таких розмірах:

1 група – до 10% від прожиткового мінімуму для осіб, які мають змогу працювати (на 2022 р. – до 248,10 грн).

2 група – до 20% від мінімальної заробітної плати (на 2022 р. – до 1300 грн).

3 група – в залежності від того нараховують ФОПам податок на дохід з ПДВ (3%) чи без (5%).

4 група – залежить від типу земель та місцезнаходження кожного гектара сільськогосподарських територій, що перебувають у власності ФОПа.

Також фізичні особи-підприємці сплачують до державного бюджету ЄСВ у розмірі 22%, але не враховуючи осіб, які вже є пенсіонерами за віком [2; 3].

Отже, розглянувши обидві системи оподаткування, можна побачити, що кожна з них має як свої переваги, так і недоліки. Тому на якій саме системі оподаткування перебувати ФОПу залежить вже особисто від його виду діяльності, кількості робітників, що на нього працюють та розмір доходу, який він отримує. Але можна сказати, що спрощена система оподаткування більш підходить для ФОПів, які володіють невеликим бізнесом та для тих, хто мають досить малі постійні витрати при реалізації своєї діяльності.

Список використаних джерел:

1. Загальна система оподаткування. URL: <https://online.novaposhta.education/blog/zagalna-sistema-opodatкування>.
2. ФОП: загальна чи спрощена система оподаткування? URL: <https://sota-buh.com.ua/news/fop-zahalna-chy-sproshchena-systema-opodatкування>.
3. Спрощена система оподаткування: переваги та недоліки. URL: <https://buhplatforma.com.ua/article/7121-sproshchena-sistema-opodatкування>.

Бірюкова П. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУТНІСТЬ, ЦІЛІ ТА СПОСОБИ ПРОВЕДЕННЯ САНАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Термін «санация» має своє походження від латинського слова «sanatio», що у перекладі означає «виудужання» чи «оздоровлення». Отже, санация – це певна система заходів, які реалізуються у процесі провадження у справі про банкрутство головною метою яких є уникнення оголошення боржника банкрутом й ліквідації